

Utfor / Malaga

Syden-utfor

I fjellene rundt Malaga får du ikke bare selskap av norske pensjonister og timeshare-svindlere. Er du keen på heftig utforsykling midtvinters er Sør-Spania et sted som leverer. Emil Carlson unnet seg noen effektive Syden-dager forrige vinter.

Tekst: Emil Carlson | Foto: Vegard Breie

SJEFEN FØRST: "Ofte at Bjørn kjører fortere enn Zakka".
Age before beauty i toppartiet på Brohammer.

Malaga / Utfor

Terrengsykkel | 47

Utfor / Malaga

Regnet hamrer mot taket på minibussen parkert på toppen av «911»-løypa. Setene er fulle av gjørme og brukte tear-offs. Ironisk nok kan A-ha melde fra radioen at «The sun always shines on TV». Dette er ikke TV. Dette er Malaga i februar. På flukt fra norske minusgrader har vi havnet i ett spansk skybrudd.

Vi, det er Bjørn Ballangrud (sjef for utforlandslaget), Zakarias «Zakka» Blom Johansen og meg selv, Emil Aamli Carlson (nylig pensjonert utfor-racer). Hadde dette vært i fjor ville jeg kalt det treningsleir. Nå er det sykkeltur med kompiser. Det er flere år siden jeg har sneket meg unna vinteren for å sykle. Etter å ha hørt mye godord om Malaga, booket jeg en reise med Switch-backsDH, og fikk altså med meg Bjørn og Zakka. Jeg har en langhelg. Lørdag til onsdag. De to andre skal bli en uke. Med på laget er fotograf Vegard Breie.

Dag 1: «Jeg har aldri vært gladere for å se regn!» Overgangen fra 15 blå på Rygge er ekstrem! Regnbygene og de 12 plussgradene som møter oss i det vi går ut av flyet virker direkte eksotisk. Alle er ivrige etter å komme seg ut i terreng uten snødekke, og takket være effektiv hentetjeneste fra Michael i Switch-backsDH, er vi ute i løypene allerede lørdag ettermiddag. Noen timer på den korte, men krevende «Brohammer» blir en intens start på oppholdet, men alle kommer seg uskadd gjennom vårsleppet. Jeg vil anbefale å be om noen oppvarmingsturer på den mindre bratte «B-Line» like ved. Ei løype som det i større grad går an å cruise. Dagen vår avsluttes med en ca 15 minutter lang ferd ned «911». En trasé som passer perfekt til freeride/grove stisykler, men som også er morsom på utforsykkel. Smalsti med noen bratte partier, men ikke mer hårete enn at en teknisk dyktig stisyklist vil kunne kose seg stort. Underlaget veksler mellom stein og jordbunn. Akkurat underlaget er det verdt å si noen ord om. Michael er nemlig veldig nøye på hvilke stier han sender oss ut på, siden det er så vått. Jordsmonn med mye sand, og berg som kjennes som sandpapir. Jeg har faktisk aldri opplevd liknende. Fire dager sykling, med regn hver dag, og jeg savnet ikke gjormedekkene et sekund. Maxxis Minion

KAKAO KALLER: Avstikker fra «911»: Zakka, Bjørn, Josh og Emil jager våte høydemetere på vei mot varm lunsj og tørre klær.

POSERING I DOSERING: Artikkelforfatter Emil Carlson lar Commencalen løpe gjennom doseringene nederst i «556»-løypa. Bjørn Ballangrud jager like bak.

med en gruppe på fem briter som har vært her en uke, og tynt stisyklene sine for hva de er verdt. Deretter følger en samlet lunsj i landsbyen Mijas, praktisk lokalisert to minutter unna furulunden der «B-Line» slutter. Vår lille gruppe får nå enda en tilvekst i det nok en brite dukker opp. Unge Josh Bryceland, proff på Santa Cruz Syndicate, er nede for sin andre treningsvisitt denne vinteren. Været viser seg fra sin bedre side denne dagen, og turens andre proff, fotograf Breie, kjenner sin besøkelsestid. Så fort maten er fortært forsvinner han opp til «Brohammer» sammen med Josh, mens vi andre dunker en tur ned «SRAM test track». En fire – fem minutter lang løype som ved siden av de stedstypiske steinene varter opp med bratte heng, glatte røtter, og et par hopp og dropp for å teste konsentrasjonen. Et par av hengene her og i «Brohammer» var faktisk de eneste gangene under oppholdet at jeg virkelig savnet utforsykkelens min. Når det blir ordentlig bratt i kombinasjon med store stein og slag – da kommer utforsykkelens slake vinkler og generøse demping utvilsomt til sin rett. Resten av ettermiddagen tilbringes i «Brohammer» foran lensene til Vegard, og det blir fort enighet om at Mr Bryceland nok fortjener lønna si. Her er gutt som kan presse svinger!

Dag 3: «This is just stupid»

Engelsk er nå etablert som førstevalg for all kommunikasjon ute i løypene – både av hensyn til Josh, og fordi det da blir lettere å forstå Michaels kollega, den unge dansken(!) Henrik Martinsen, som har vært vår hovedguide de to siste dagene. Henrik er en energibunt av dimensjoner, som med stor dyktighet håndterer sin singlespeed(!) Transition Blindside.

Dagens plan er fotosesjon på «911». Vegard laster linser, reflektorer og to store studioblitzter inn i minibussen. Tåka henger tungt over fjellet, så her trenger Vårherre litt hjelp for å lokke frem fargespillet i vegetasjon og sykler. Vi følger en enkel plan: Vegard drar i forveien, og finner seg en spot. Så kommer vi etter, og kjører seksjoner for kameraet. Null problem. Tåke blir imidlertid til regn, regn blir til syndflod, og på vår tredje tur opp til toppen av «911» mener Bjørn at han så en gammel mann ivrig opptatt med å få skogens dyr til å stille opp i par. Vi andre er mest opptatt av kvaliteten på spansk ingeniørkunst. Bekken langs veien har bestemt seg for å bli elv, og veien selv ser ut til å trives utmerket i sin nye rolle som avløpsrør. Studioblitzene til Vegard har (ikke

funket supert, men skal du bli en hel uke, så ta med et reservedekk til bakhjulet. Terrengen her spiser knaster som charterturistene spiser tapas.

Dag 2: «Skiftende skydekke, spredte regnbyger, og en superrask brite»

Før lunsj er det «B-Line» som gjelder. Lugn start på hardpakket jordbunn sender oss inn i et brattere midtparti gjennom en hogstflate. Mangelen på trær gir flott utsikt over Middelhavet, men den har vi lite tid til å nyte mens sykkelene bygger fart over løs steingrunn. De fem – seks svingene som følger er favorittseksjonen min av alt jeg kjørte her. Kjappe rettingsendringer, mulighet for en naturlig step-down, og umiddelbar belønning i form av grep og fart når du treffer på innbremsingene og presser dekk og dempere ned i underlaget. Vi holder på noen timer her sammen

< **MIDDAG:** God stemning rundt middagsbordet: Michael, Bjørn, Zakka, Josh og Emil deler historier etter dagens økt.

<< **STABLING:** «Sleng over polstringen». Sjafor Luki passer på at den dyrebare lasten står støtt.

overraskende) kortslettet, og det har i grunnen vi syklistere og. Smil og latterkuler verdige en Jack Nicholson i storform sitter løst mens vi vrir opp hansker, synger i kor med spansk radio, og ellers gjør det vi kan for å holde kroppstemperatur og humor oppe.

Hva gjør man da i en sådan stund? Jo selvfølgelig – vi svinger av fra 911, og legger ut på en litt lengre tur! Henrik leder an på noe som viser seg å bli en genial tur (jeg tror det er dette sykkelprodusentene mener man skal bruke en «enduro-sykkel» til). Lett traverserende, generelt nedover, noen kneiker opp, bratte henger ned, stein, sand, og jord. Alt pakket inn i en tur som kanskje vil ta 30 minutter uten fotostopp. Vi bruker vel rundt det dobbelte. Går det an å si at man blir lykkelig av terrengsykling? Jeg tror det! Med Vegard som baktropp på lånt sykkel, og med fotosekken daskende mot hjelmen er det i hvertfall en lett manisk, om enn sliten gjeng som avslutter Spanias våteste dag i 2010.

Dag 4: «Shaken, but not concussed»

En 40 minutters biltur tar oss til «556»-løypa på andre siden av Malaga. Værgudene serverer en cocktail av hamrende regnbyger og stekende sol, mens løypa byr på mer jordunderlag, mindre stein, og jevnt over slakere terreng enn hva vi hittil har

kjørt. Her er det tre-fire varianter og avstikkere underveis, og flere større og mindre hopp å leke på. Definitivt et kult sted, men jordsmonnet her egnet seg mindre for det våte føret vi etter hvert fikk også denne dagen. Michael kræsjer på det største hoppet, og vi forflytter oss pr bil over til «Happy Days». Ei løype som virkelig lever opp til navnet sitt, med et topparti fullt av flyt, morsomme svinger, og små dropper. Josh og jeg har stoppeklokker på styret, og timer oss selv på toppartiet. Trækking er ikke lov – bare la sykkelene løpe, pumpe terrenget, og presse svingene så hardt vi kan. Resultat: Josh Bryceland: 48 sekunder, Emil Carlson. 52 sekunder. Det ER forskjell på en norsk mester og en topp World Cup-rytter.

Dag 5: «First Blood»

Flyet mitt går kl 14, så for å unngå stress lar jeg sykkelene stå og tar en joggetur. På vei ned «911» snubler jeg, og pådrar meg ironisk nok oppholdets eneste skade. Skrubbsår på kne og albue. Michael frakter Vegard og meg til flyplassen, mens Bjørn og Zakka blir igjen for tre dager til. Og sola? Den skinte fra skyfri himmel. Det sies i never rains on the plain in Spain, men det hender åpenbart at det regner i fjellene. Sjansen for sol, tørt føre og heftig sykling er uansett mye større enn i Norge i februar.

Malaga / Utfør

REISETIPS

Norwegian og SAS flyr direkte til Malaga fra Oslo. Norwegian flyr også fra Rygge, Bergen, Stavanger og Trondheim. Ryanair flyr fra Rygge, Torp og Haugesund.

Husk å bestille sykkelbillett på forhånd. Med Norwegian og SAS må du ringe for å gjøre dette. Ryanair tar sykkelbestilling og betaling på nett.

Sykkelen bør pakkes i sykkelkoffert eller eske. Vi booket opphold med overnatting, shuttlebil og guide gjennom Switch-backsDH. Ble da innkvartert i landsbyen Benalmadena Pueblo. Enkel, men praktisk leilighet med kjøkken, oppvaskmaskin og vaskemaskin (særs kjærkomment, været tatt i betraktning). Sjekk ut switch-backsdh.com for mer info.

Reiseforsikring bør være i orden, og du må skaffe deg Europeisk Helsetrygdkort. Det gjør du på helfo.no

Hvis du drar kun for å sykle er dette alt du trenger å vite: Switch-backsDH tar seg av resten. Vi ble hentet på flyplassen, kjørt til leiligheten, og fraktet opp til løypene. Om kveldene ble vi igjen hentet med bil, og fraktet opp til landsbyen så vi kunne finne oss en restaurant. Etter måltidet hadde vi et kvarters rusletur ned bakkene til leiligheten. Det var min lille verden i 4 dager.

SYKKELTIPS

Dette er utfør! Mer vandring = mer fart = mer moro. Når det er sagt, så kjørte jeg på min Commencal Supreme Racing freeridesykkel med 6" vandring i begge ender, og klarte meg godt med det. Men en grov stisykkel med 6" vandring er minstekrav.

Skal du være mer enn en halv uke: Ta med et reservedekk til bakhjulet. Bremseklosser forsvinner også overraskende fort. Mange av løypene har partier med mye sand: Uvnt underlag for de fleste av oss Nordboere. Trikset er å styre mer ved å lene sykkel, og ikke vri så mye på styret. Gjør du det, vil forhjulet lett grave seg ned, og du blir kastet over styret.

Som alltid når du er ute på tur: Ta med reservedeler som er spesifikk for din sykkel, for eksempel girøre.

Bruk beskyttelsesutstyr! Helhjelm og knebeskyttere er minstekrav fra Switch-backsDH.

UNGDOMMEN FØRST: Landslagssjef Bjørn Ballangrud gjør sitt beste for å holde følge med Zakarias «Zakka» Blom Johansen ned en av avstikkerne fra «Brohammer».